

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 13T/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819010274
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anna Monoková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2022:8819010274.11

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou Mgr. Annou Monokovou na hlavnom pojednávaní dňa 29. marca 2022 v trestnej veci proti obžalovanému V. Ľ. B., nar. XX.X.XXXX D. D. T. U., trvale bytom T. R. XXX, t.č. bytom T. R. XXX, B. D. T. U., konateľ spoločnosti, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona t a k t o

rozhodol:

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku vec trestného stíhania obžalovaného V. Ľ. B., nar. XX.X.XXXX D. D. T. U., trvale bytom T. R. XXX, t.č. bytom T. R. XXX, B. D. T. U. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 13.12.2018 v čase okolo 20:00 hod. v byte, v miestnosti kuchyne na adrese G. V. Č. XXX/XX D. D. T. U. po predchádzajúcej slovnej roztržke, vyhrážaní sa zabitím, že niečo urobí a slovnom útoku ohľadom nevery voči manželke Z. B., T. XX.XX.XXXX, prešiel do miestnosti spálne, kde jedenkrát vystrelil z dlhej brokovej zbrane do stropu miestnosti, kde potom za ním prišla manželka, aby zistila, čo sa stalo a po zistení, že sa manželovi nič nestalo, sa snažila manželovi vziať dlhú brokovú zbraň, ktorú držal v ruke, aby nedošlo k ohrozeniu života, avšak došlo medzi nimi k zápasu o dlhú brokovú zbraň, ktorá počas zápasu jedenkrát vystrelila do steny izby, p o s t u p u j e Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy, nakoľko nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal byť prejednaný ako priestupok.

odôvodnenie:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Vranov nad Topľou podal na obžalovaného V. Ľ. B. obžalobu pre skutok uvedený vo výroku tohto uznesenia, ktorý po právnej stránke kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona

Podľa § 280 ods. 2 Trestného poriadku súd postúpi vec inému orgánu, ak zistí, že nejde o trestný čin, ale žalovaný skutok by mal iný orgán prejednať ako priestupok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, Z. B., I. Y. B., I. I. B., I. Z. B., R. I., I. M., znaleckými posudkami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a z odboru psychológie, odpisom z registra trestov, správou obce, zápisnicami o ohliadke miesta činu a o vydaní veci, odpisom z evidencie priestupkov, odpisom z registra trestov a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný vypovedal, že tak ako sa mu dáva za vinu, tento skutok nespáchal. Došlo medzi ním a manželkou k bežnej hádke a k výstrelom, ktoré nastali, ide o zhodu nepríjemných okolností, kedy došlo pri manipulácii so zbraňou k náhodnému výstrelu, čo bolo odprezentované jeho manželkou po rozčúlení pravdepodobne ako vyhrážka. V žiadnom prípade sa jej nevyhrážal zbraňou, ani žiaden útok so zbraňou na jeho manželku nikdy nebol smerovaný. V ten deň požil alkohol, no bližšie množstvo nevie, nebol

však dezorientovaný a svoje konanie ovládal. V prípravnom konaní sa ku skutku priznal po porade s obhajcom, nakoľko chcel byť prepustený z väzby, ktorá väzba, bol tam na neho psychický tlak. Zbraň mal doma z dôvodu, že na druhý deň sa mal zúčastniť duričských skúšok psa, zbraň bola v skrini, nevie či bola nabitá alebo s ňou manipuloval, je dosť možné, že s ňou manipuloval, lebo ju chcel niekde preložiť alebo niekam dať. S manželkou mali dlhšie problémy, podozrieval ju z nevery a spúšťačím mechanizmusom k hádke bol asi alkohol. Užíval vtedy aj antidepresíva, tak mohlo dôjsť ku skratovému konaniu z jeho strany. S manželkou sú spolu viac ako 30 rokov, nikdy sa jej nevyhrážal zabitím alebo smrťou alebo inou formou, aby mala pocit ublíženia alebo ohrozenia.

Svedkyňa - poškodená Z. B. vypovedala, že v ten deň 13.12.2018, boli celý deň s mladšou dcérou v Košiciach na nákupy a za staršou dcérou, ktorá tam študovala. Keď sa večer vrátili domov, asi okolo 19 hod., dcéra Z. ešte išla vonku, a ona vykladala nákup. Manžel večeral v kuchyni, najprv sa rozprávali normálne a asi po 10 minútach začal na ňu útočiť slovné. Uvidela, že je pod vplyvom alkoholu, tak mu povedala, že nech to nechá, že nemá význam sa o niečom baviť, a že nech sa naje a ide spať. Lenže on pokračoval stále v hádke, tak mu povedala, nech to nechá, išla do detskej izby a on išiel do spálne. Ukladala nejaké veci v izbe a zrazu započula výstrel zo spálne, tak tam rýchlo utekala, čo sa vlastne stalo, čo sa deje a videla, že manžel vystrelil do stropu, bolo všade plno prachu a ona zisťovala čo sa stalo, či žije alebo čo sa stalo. Pozrela sa a zistila, že manžel je v poriadku, tak mu povedala, že nech jej dá zbraň, že čo to urobil a kričala na neho. Išiel jej podať zbraň a pri preberaní zbrane došlo k ďalšiemu výstrelu, nevie ako sa to stalo, čo sa vlastne udialo. Tak zobrala zbraň, povedala mu, nech sa pooblieka a odíde z bytu, on aj tak urobil. Do rána sa nevrátil, ona všetko upratala. Keď sa dcéra vrátila, nič jej nepovedala a išli spať. Ráno potom sa manžel vrátil, bol zase pod vplyvom alkoholu, no a rozpovedal mladšej dcére, že čo sa stalo. Tá začala hystericky kričať, zavolala staršej dcére, ktorá bola v škole, že čo sa stalo. Tak potom dievčatá povedali, že nech ide otec na liečenie alebo nech ide podať trestné oznámenie. Povedala mu, že nech sa oblečie, že idú na políciu alebo že ho odvezie na liečenie hneď. On povedal, že dobre. Poobliekal sa a medzitým odišiel. Ona išla na políciu a podala trestné oznámenie, teda na druhý deň okolo obeda. Stále sa hádali, stále to bolo to isté, manžel si myslel, že ho podvádza. Vo všeobecnosti hovoril, že buď on odíde, alebo nech ona odíde, že sa rozídu alebo že on si niečo urobí. Nevyhrážal sa jej, boli to len slovné útoky, ktoré boli ohľadom toho, že ho vraj podvádza a že si robí čo chce. Trestné oznámenie podala preto, čo sa udialo a teda, že manžel strieľal a bol pod vplyvom alkoholu. Mohlo sa niečo stať, mohol si sám ublížiť. Manžel sa jej nevyhrážal, neútočil na ňu fyzicky, prišiel stále k nej na blízko, niečo jej rozprával, hádali sa. Na základe toho sa dievčatá báli, že sa hádajú, tak radšej sme zavolali babke alebo sme k nej išli, teda k mojej mame. Keď sa manžel ukľudnil, vrátili sme sa domov a fungovali sme normálne ďalej. Hádali sa veľakrát a najhoršie bolo, keď bol pod vplyvom alkoholu, ale neboli tam žiadne vyhrážky. Manžel má strelné zbrane, má ich umiestnené v T. R., v ten deň ich doniesol domov, lebo mal ísť na poľovnícke skúšky. Keď došlo k výstrelu, zaklopala k ním suseda M., ktorá sa opýtala, čo sa deje a ona jej povedala, že je všetko v poriadku.

V ďalšej výpovedi uviedla, že pokiaľ sa týka rozporu v jej prvej výpovedi pred policajtom a potom v ďalšej výpovedi pred súdom, tak pred policajtom rozprávala, že manžel sa jej vyhrážal alebo že mala dôvodnú obavu o svoj život, ale pravda bola taká, že manžel narábala s nabitou zbraňou pod vplyvom alkoholu a bála sa o jeho život, aby on sám seba nič neurobil, neublížil si. Tak mu navrhla, aby išli na liečenie, no manžel to odmietol. Na druhý deň ho požiadala, že buď pôjde na liečenie alebo pôjde na políciu. Tým, že na polícii vypovedala, že jej chcel ublížiť alebo sa jej vyhrážal, chcela docieľiť to, aby manžel nepil. Určite nechcela, aby ho vzali do väzby, alebo aby to trvalo tak dlho. Potom už využila svoje právo a odmietla vypovedať. Nechce, aby bol jej manžel odsúdený za niečo, čo neurobil alebo nejako ináč trestne postihnutý.

Svedkyňa I. M., susedka, vypovedala, že obžalovaný býva oproti ním, byty sú oproti sebe. Pozná aj manželku obžalovaného a ich dcéry. Viem, že sa to stalo niekedy v noci, počula nejaké buchnutie, bolo to silné buchnutie alebo rana, tak im išla zaklopať, že čo sa deje a poškodená jej povedala, že je všetko v poriadku. Predtým bolo počuť, že sa rozprávajú alebo hádajú a to obžalovaný a poškodená. Je to tehlová bytovka, takže tam nie je veľmi počuť. Keď poškodená otvorila dvere, tak sa správala kľudne, normálne, tvrdila, že všetko je v poriadku. Býva tam už od roku 2003, keď niečo počula, tak by povedala, že to boli také bežné rodinné hádky, veď kto sa dnes neháda. Ale skôr, keď to vnímala, tak to bolo, keď oni boli v ich spálni, ale o čom to nevie. Mohlo to byť dvakrát do mesiaca, ale boli aj mesiace, že nič také nezaregistrovala. Pred tým incidentom sa občas navštevovali, k správaniu obžalovaného a poškodenej uviedla, že bolo to bežné správanie, ako normálna rodina. Nikdy nebola svedkom fyzického násillia medzi

manželmi Ondrejovými a ani ju poškodená nepožiadala o pomoc. V ten večer, keď poškodená otvorila dvere, nepôsobila na ňu, že by mala strach alebo niečo také. Pôsobila na mňa vyrovnané, normálne, nemala dojem, že sa bojí alebo že chce odísť z domu.

Dcéry obžalovaného Z. B. a I.. Y. B., jeho rodičia I.. I. B., I.. Z. B. a svokra R. I. využili svoje právo a odmietli vo veci vypovedať.

Znalecké posudky boli podané jednak znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a dospelých, C.. J. Č. a to č. 08/2019 k osobe obžalovaného V.. L. B., kde znalec konštatoval, že osobnosť obžalovaného je intro-extrovertovane socializovaná, melancholicko-cholerického temperamentu, dominantná, s paranoidne disponovaným myslením a so zníženou frustračnou toleranciou. V prípade emocionálneho napätia dochádza u neho k poklesu výkonu, city a nálady negatívne vplyvajú na jeho mentálnu úroveň. V afektívne napätých situáciách možno u neho očakávať neadekvátne správanie. Má problémy v prispôsobivosti, je náladový, intolerantný, s tendenciou konať v záujme znižovania vlastnej úzkosti. V životnom štýle prevládajú u neho momenty vlastného záujmu. Prítomné sú aj znaky hysteriformných prejavov, vrátane k sklonu k demonštrativnosti a robeniu scén. Prevláda u neho pocit, že je nepochopený, má obavu, že bude opustený. V ďalšom konštatoval, že schopnosť kritického náhľadu na svoje správanie je u obžalovaného zachovaná. Nezistil u neho vlastnosť vedome skresľovať skutočnosti vo svoj prospech. Pri hodnotení vierohodnosti obžalovaného pri popisovaní udalostí, ktoré sú predmetom konania, je však potrebné brať do úvahy jeho stav ebriety, ktorý aj priznáva. Práve tento ním a jeho manželkou popisovaný stav v čase vyšetrovaného trestného činu znižuje jeho špecifickú vierohodnosť a môže byť dôvodom, že jeho výpoveď je neúplná, skreslená, resp. nepravdivá.

V posudku č. 11/2019 k osobe poškodenej Z. B. znalec uviedol, že sa jedná u nej o osobnosť bez známk patológie jej štruktúry. Je introvertovane socializovaná, impulzívna, jej myslenie je účinnejšie v situáciách bez emocionálnych podnetov. V životnom štýle sú v popredí momenty vlastného záujmu. Je ľahko ovplyvniteľná, v jej správaní sa objavujú znaky hysteriformných prejavov vrátane k sklonu k demonštrativnosti a robeniu scén. Psychický stav poškodenej v čase podania posudku bol bez známk patológie. V čase znaleckého vyšetrenia znalec u poškodenej zistil výraznejšie známky neurotickej symptomatológie a mierne známky anxiózy a depresie, na vzniku ktorých sa s veľkou pravdepodobnosť podpísali aj dlhodobé konflikty v matrimóniu, vyplývajúce hlavne zo zvýšenej žiarlivosti jej manžela. U poškodenej nezistil sklony ku konfabuláciám a sugestibilitu. V ďalšom uviedol, že vzťah poškodenej k obžalovanému je narušený dôsledkom dlhodobo pretrvávajúceho problému, k zvýšenej žiarlivosti obžalovaného. Svoju úlohu pritom zohráva aj zvýšená konzumácia alkoholických nápojov obžalovaným, čo malo za následok narušenie ich vzájomného porozumenia a pozitívneho emocionálneho prepojenia. V prípade zmeny správania sa obžalovaného voči poškodenej a hlavne jeho abstinencie je prognóza vývoja psychického stavu poškodenej dobrá. Znalec u poškodenej nezistil závažné narušenie jej psychického stavu.

V konaní bol vyšetrený aj duševný stav obžalovaného, kde v znaleckom posudku č. 34/2019 z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, I.. Z. C. konštatoval, že u obžalovaného sa jedná o disharmonicky štruktúrovanú, emočne nestabilnú osobnosť s prejavmi zvýšenej až hraničnej chorobnej žiarlivosti a syndróm závislosti od alkoholu v 3. vývinovom štádiu. Obvinený v čase spáchania skutku mohol ovládať svoje konanie a mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Požitie alkoholu v čase pred samotným skutkom malo vplyv na nepodstatné zníženie jeho ovládacích schopností, pričom by sa jednalo o bežný účinok alkoholu. Obžalovaný mal už dostatok skúseností s negatívnymi dôsledkami požívania alkoholu a následného impulzívneho správania sa voči manželke, kognitívne je plne schopný pochopiť jeho spoločenskú nebezpečnosť a v prípade dostatočnej motivácie je väčšinou schopný takéto správanie ovládnuť.

Trestné oznámenie podala poškodená dňa 14.12.2018 na Obvodnom oddelení PZ vo Vranove nad Topľou o 12.40 hod., v ktorom mimo iného uviedla, že obžalovaný bol v spálni, keď začula výstrel z pušky, preto utekala do spálne, našla manžela s vystrelenou puškou, ktorú mal opretú o hlavu a tváril sa, že je mŕtvy, kde keď zistila, že je pri vedomí, tak mu zobrala chcela zobrať zbraň, on ju sťahol a zrazu jedenkrát vystrelil znova, snažia sa mu ju vytrhnúť, nakoľko mala obavu o život, že jej môže niečo urobiť aj na základe predchádzajúcej hádky, v tom čase bol obžalovaný opitý. Bála sa o život, preto mu povedala, nech ide z domu preč.

Do zápisnice o ohliadke miesta činu boli uvedené skutočnosti počas jej vykonávania zistené v byte obžalovaného a poškodenej vrátane opisu zaistených stôp, pričom jednotlivé skutočnosti boli zadokumentované a tieto obsahuje priložená fotodokumentácia, ktorá obsahuje 66 záberov.

Podľa zápisníc o vydaní veci poškodená ale aj I.. Z. B. vydali veci dôležité pre trestné konanie a to v zápisniciach uvedené zbrane, strelivo a príslušenstvo. Tieto veci boli následne uskladnené na OR PZ, na pracovisku zbraní a streliva vo Vranove nad Topľou a taktiež boli aj predmetom znaleckého skúmania.

Zo záznamov o dychových skúškach obžalovaného zo dňa 14.12.2018 je zrejmé, že v čase o 16.03 hod. mal nameranú hodnotu 1.28 mg/l na liter vydychovaného vzduchu, v čase o 23.06 hod. hodnotu 0.96 mg/l a dňa 15.12.2018 o 08.14 hod. hodnotu 0.48 mg/l a v ďalších časoch nižšie hodnoty.

Obec T. R. k osobe obžalovaného uviedla, že sa v obci nezdržiava, nakoľko býva vo Vranove nad Topľou.

Z výpisu z evidencie priestupkov vyplýva, že do času spáchania skutku bol obžalovaný priestupkovo postihnutý celkovo päťkrát, vo všetkých prípadoch sa jednalo o priestupky na úseku cestnej premávky.

Podľa odpisu z registra trestov obžalovaný bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný, pričom v oboch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. V konaní pod sp. zn. 2T/57/2014 vedenom na Okresnom súde Vranov nad Topľou bol uznaný za vinného z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. e) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere päť mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu pri stanovení skúšobnej doby dvoch rokov. Taktiež mu bola uložená povinnosť spočívajúca v príkaze nepribližovať sa k poškodeným. V konaní pod sp. zn. 13T/65/2018 bol schválený zmier, pričom konanie sa viedlo pre trestný čin podľa § 219 ods. 1 Trestného zákona.

Trestného činu nebezpečného vyhrážania sa v zmysle § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona dopustí, kto sa inému vyhráža smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, ak spácha taký čin na chránenej osobe a závažnejším spôsobom konania - so zbraňou.

Chránenou osobou sa rozumie blízka osoba (§ 139 písm. c) Trestného zákona). Blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie manžel (§ 127 ods. 4 Trestného zákona).

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva vo vyhrážkach páchatela inej osobe smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Pri danom prečine vždy treba brať do úvahy okolnosti konkrétneho prípadu, spoločné správanie páchatela a obeť pred spáchaním a po spáchaní činu nevynímajúc. Prihliadať je potrebné aj na to, ako subjektívne pociťuje ujmu ten, voči ktorému vyhrážka smeruje. Na vyvodenie trestnej zodpovednosti za predmetný prečin sa obligatórne nevyžaduje reálne fyzické spôsobenie ujmy, avšak musí ísť o vyhrážky alebo iné konanie takej intenzity a „kvality“, že dôvodne vzbudzujú obavu o život (zdravie) iného, pretože reálne hrozí, že dôjde bezprostredne k ich uskutočneniu. V tejto súvislosti je preto potrebné, aby bolo vyhrážanie starostlivo hodnotené, pretože toto je potrebné dôsledne odlišovať od takých prejavov, pri ktorých by síce boli použité „silné slová“, ale tieto neboli postavené na reálnych základoch, a teda neboli spôsobilé vzbudiť u inej osobe dôvodnú obavu o jej život.

Podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o priestupkoch“) priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

Ustanovenie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Trestného zákona poskytuje trestno-právnu ochranu pokojnému občianskemu spoluzitiu pred jeho hrubým narušením a to konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy. Či ide o vyhrážanie spôsobilé vzbudiť u iného dôvodnú obavu, je nutné posúdiť so zreteľom na všetky konkrétne okolnosti prípadu. Je potrebné brať do úvahy povahu vyhrážky, porovnať fyzické a povahové vlastnosti páchatela s fyzickými a povahovými vlastnosťami poškodeného, ich vzájomný vzťah a podobne.

Pod dôvodnou obavou je potrebné rozumieť vyšší stupeň tiesnivého pocitu zo zla, ktorým je vyhrážané. Dôvodná obava však nemusí vzniknúť, vyhrážanie však musí byť objektívne spôsobilé vzbudiť takúto dôvodnú obavu, preto nie je nevyhnutné, aby u poškodeného skutočne vznikla dôvodná obava uvedeného charakteru. Taktiež je potrebné skúmať, či vyhrážanie bolo doprevádzané chovaním, ktoré ilustrovalo odhodlanie páchatela vyhrážky splniť a z toho bude potom možné vyvodiť, či vyhrážka bola spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu.

Znak spočívajúci vo vyhrázaní obžalovaného nie je možné obmedziť len na vlastný obsah slovného vyhlásenia a jeho spôsobilosť, resp. nespôsobilosť vzbudiť dôvodnú obavu, ale je potrebné ho vykladať aj v spojení s ďalším konaním a prejavmi obžalovaného, ktoré by potom bolo, resp. nebolo možné vnímať ako vyhrážky spôsobilé vzbudiť u poškodenej takúto obavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené ako aj berúc do úvahy vykonané dokazovanie a skutočnosti z neho zistené, mal potom súd za to, že skutok, ktorého sa obžalovaný dopustil by bolo možné prejednať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a to z nasledovných dôvodov.

Poškodená v podanom trestnom oznámila uviedla, že obžalovaný je povedal, že ju zabije, ktoré trestné oznámenia bolo podkladom pre začatie trestného stíhania a vznesenia obvinenia, v ďalšom však podľa názoru súdu nemôže slúžiť ako dôkazný prostriedok na preukazovania viny páchatela. Pokiaľ sa však týka ďalších výpovedí poškodenej, táto bola vypočutá a z výsluchu bol vyhotovený aj obrazovo-zvukový záznam a v neposlednom rade bola vypočutá na hlavnom pojednávaní a súd musí konštatovať v jej výpovediach rozpory, no súčasne súd považuje za potrebné uviesť a prisvedčiť tým obhajobe, že viac menej poškodená v týchto výpovediach popisovala vzájomné spolužitie s obžalovaným, samotného obžalovaného, jeho povahové vlastnosti, problémy súvisiace s požívaním alkoholu a s jeho žiarlivosťou. Súd má za to, že výsluch bol vykonaný riadnym spôsobom, tak ako to predpokladá Trestný poriadok, resp. príslušné ustanovenia k tvrdeniu poškodenej, že nebola riadne poučená, že jej len bolo odovzdané tlačivo s poučením na oboznámenie, no súd poukazuje na to, že zápisnica je poškodenou podpísaná, v tejto sú uvedené všetky poučenia a keďže poškodená je plne spôsobilou osobou, súd nemá žiadne pochybnosti o tom, žeby sa mala byť vedomá toho, že nevie, čo podpisuje. Napriek tomu, vo výpovedi poškodenej učinenej na hlavnom pojednávaní došlo k zmene a poškodená k podaniu trestného oznámenia uviedla, že veľkou motiváciou podania trestného oznámenia poškodenou boli ňou uvádzané problémy na strane obžalovaného a v snahe práve tieto riešiť, dávala obžalovanému na výber medzi liečením, na ktoré tento nechcel ísť, tak sa rozhodla pre podanie trestného oznámenia. Nie sú podľa súdu dôležité také okolnosti, či ho podala ihneď, bezprostredne po spáchaní skutku obžalovaným, alebo že bolo podané s istým časovým odstupom, toto nemôže mať žiaden vplyv na vyvodenie zodpovednosti páchatela za svoje konanie, v ďalšom je rozhodujúce, či vykonaným dokazovaním bude preukázané naplnenie znakov trestného činu, či priestupku alebo iného deliktu.

Poškodená vo svojich výpovediach popisovala hádky, slovné napádanie a až následne po tomto ich verbálnom konflikte malo dôjsť k výstrelu zo zbrane a to v miestnosti spálne, kde sa obžalovaný nachádzal už sám. Poškodená od začiatku uvádzala, že po tomto výstrele išla do miestnosti spálne, pričom mala vedomosť o tom, že obžalovaný má doma zbrane, teda s najväčšou pravdepodobnosťou musela predpokladať, že sa jednalo o výstrel zo zbrane. Následne obžalovaného žiadal, aby jej zbraň odovzdal, kedy pri preberaní zbrane došlo k ďalšiemu výstrelu, no nevie ako sa to stalo, udialo. Bola vypočutá aj svedkyňa Račková, susedka, ktorá tiež uviedla, že počula silné buchnutie, no keď zaklopala na dvere susedov, tak poškodená, ktorá jej otvorila, sa správala kľudne, normálne, pôsobila na ňu vyrovnané, tvrdila jej, že je všetko v poriadku, ak by tomu tak nebolo, a poškodená mala skutočne obavu z konania obžalovaného, asi by tak krátko po skutku, za popísaných okolností, predsa len či už pôsobila alebo priamo požiadala svedkyňu o pomoc v tejto situácii.

V ďalšom súd poukazuje na vyjadrenie poškodenej, keď o obžalovanom tvrdila, že je „herec“ a teda možno aj v tomto smere chcel na poškodenú zapôsobiť. Túto skutočnosť objektivizoval aj znalec psychológ, podľa ktorého nielen obžalovaný ale aj poškodená, teda obaja majú v správaní hysteriformné prejavy vrátane sklonu k demonštrativnosti a k robeniu scén.

Pri posúdení konania obžalovaného, či skutočne chcel vykonať, splniť, to čo ústne deklaroval, je potrebné posúdiť to aj z toho pohľadu, že napriek ním uvedenému, následne síce strieľal, ale v

miestnosti, kde bol sám, teda v inej ako sa nachádzala poškodená, neprišiel so zbraňou za poškodenou, pričom bol pod vplyvom alkoholu a možno tento stav u neho vyvolal pocit podľa súdu zodpovedajúci ďalšiemu konštatovaniu znalca psychológa a teda, že obžalovaný má pocit, že je nepochopený, že bude opustený, preto toto jeho konanie skôr vyvoláva dojem, že si chcel vynútiť pozornosť poškodenej takýmto, aj keď zvláštnym, možno v určitom ponímaní aj nebezpečným spôsobom.

Podľa výpovede poškodenej ešte z prípravného konania obžalovaný sa mal vyhrážať - „že mi dačo urobí alebo si urobí sám, rozstrieľa každého dookola a proste v takom zmysle“, no v prvom rade musí súd prisvedčiť obhajobe, že poškodená to uviedla až na výslovné a navádzajúce otázky vypočúvajúceho príslušníka PZ, no v konečnom dôsledku ako už bolo uvedené aj vyššie, napokon obžalovaný strieľal sám v miestnosti spálne.

Opätovne súd poukazuje aj na už uvedené o motivácii poškodenej podať trestné oznámenie a v tomto kontexte jej snahu dosiahnuť, aby obžalovaný absolvoval liečenie.

Aby bolo možné o prečine nebezpečného vyhrážania uvažovať ako o trestnom čine, prednesené vyhrážky by museli byť mienené vážne, museli by byť vzhľadom na situáciu, v ktorej boli prednesené, spôsobilé dôvodnú obavu vzbudiť, nemohli by byť myslené zo žartu, myslené ako nadnesený význam slov a nemohli by byť prednesené v bežnom hneve alebo ako prejav emócií reagujúcich na konkrétnu situáciu.

Trestným činom je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak tento neustanovuje inak. Pojem trestný čin možno charakterizovať ako súhrn objektívnych a subjektívnych skutočností, podmienajúcich trestnú zodpovednosť, teda skutočností charakterizujúcich individuálne určitý ľudský zásah do vonkajšieho sveta, ak sú v ňom naplnené znaky činu uvedeného v Trestnom zákone. Z toho vyplýva, že nie každý skutok je trestným činom.

Preto súd uzavrel, že skutok uvedený v obžalobe nie je trestným činom a to vzhľadom na nespôsobilosť niektorej vyhrážky obžalovaného vzbudiť u poškodenej dôvodnú obavu z jej uskutočnenia a to s prihliadnutím na všetky konkrétne okolnosti prípadu ako ich uviedol a ako vyplývajú z vykonaného dokazovania a teda, že obžalovaný je, resp. bol žiarlivý a aj verbálny konflikt predchádzajúci jeho konaniu súvisel s touto jeho žiarlivosťou a teda, že išlo o akýsi prejav emócií reagujúcich na konkrétnu vzniknutú situáciu ale aj na iné zo vzájomného spolužitia obžalovaného a poškodenej skoršieho charakteru, či dlhodobejšie, ktorá sa vytvárala medzi obžalovaným a poškodenou nielen ako partnermi ale aj rodičmi. Preto súd rozhodol tak, že sa nejedná o trestný čin, ale o skutok, ktorý by mal iný orgán prejednať ako priestupok, preto vec postúpil na prejednanie Okresnému úradu Vranov nad Topľou, odbor všeobecnej vnútornej správy.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu môže podať sťažnosť prokurátor. Sťažnosť má odkladný účinok.